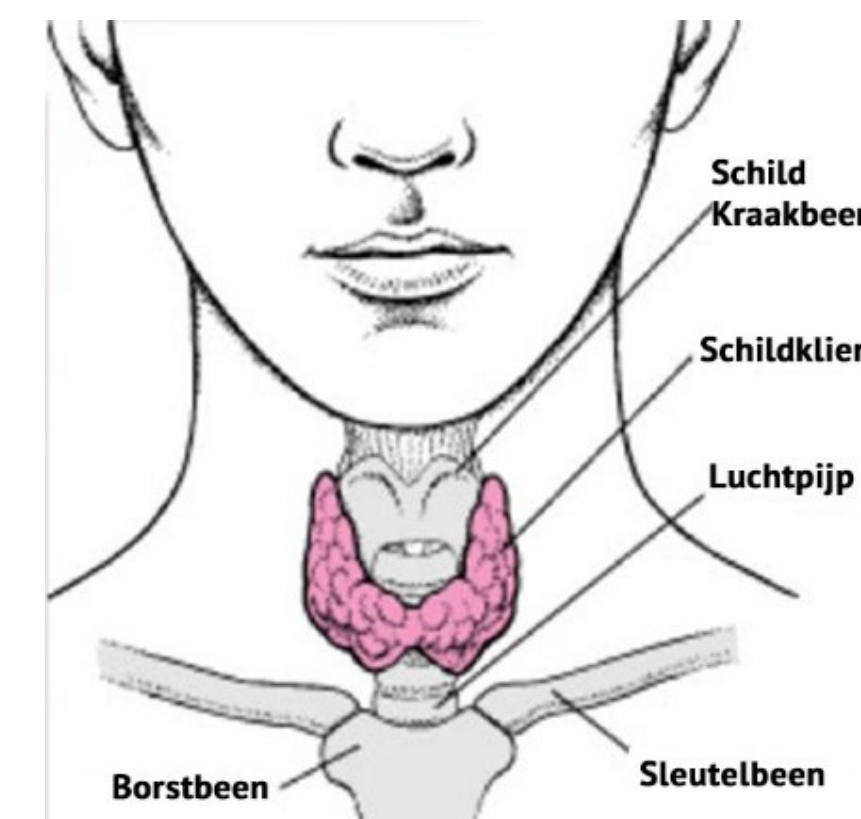

Vermoeidheid, concentratiestoornis, geïrriteerdheid, depressieve gevoelens ... Vaak denkt men dat deze symptomen horen bij het herstel na de bevalling en het wennen aan de nieuwe situatie met een baby. Het is belangrijk om bij aanhoudende klachten te controleren of er sprake is van een tijdelijke schildklierontsteking (postpartum thyreoïditis).

Waar zit de schildklier en wat is z'n functie?

De schildklier is een vlindervormig orgaan, direct boven het kuiltje in de hals. De schildklier maakt schildklierhormonen, die noodzakelijk zijn voor de stofwisseling, groei en ontwikkeling van het lichaam. Ook hebben ze effect op de lichaamstemperatuur, hartslag en bloeddruk.

Wat is postpartum thyreoïditis?

Postpartum thyreoïditis is een schildklierontsteking die post partum (=na de bevalling) optreedt, binnen een jaar.

Wat zijn de klachten?

Klachten van hyperthyreoïdie (snelle schildklierwerking): slapeloosheid, hartklachten (snelle hartslag), vermoeidheid, gewichtsverlies, geïrriteerdheid, angst.

Klachten van hypothyreoïdie (trage schildklierwerking): vermoeidheid, gewichtstoename, haaruitval, obstipatie, depressiviteit, concentratiestoornissen, gevoel van uitputting.

Waarom wordt het veroorzaakt?

Tijdens de zwangerschap ondergaat het immuunsysteem van de moeder enkele veranderingen om te voorkomen dat de foetus wordt afgestoten. Dit herstelt zich na de bevalling. Echter, bij een deel van de vrouwen werkt het afweersysteem van het lichaam niet goed meer en ontstaat een (tijdelijke) auto-immuunziekte. Er worden antistoffen gemaakt tegen de eigen schildkliercellen waardoor er een schildklierontsteking ontstaat.

Hoe vaak komt het voor?

Geschat wordt dat het bij ongeveer 5 tot 7% van de bevallen vrouwen voorkomt (jaarlijks ruim 8.000 vrouwen). De kans is groter bij vrouwen met:

- > een andere auto-immuunziekte
- > schildklierziekte in de familie
- > schildklierklachten na eerste bevalling
- > diabetes type 1
- > zwangerschapsdiabetes

Hoe wordt de diagnose gesteld en wat is het beloop?

Naast anamnese en lichamelijk onderzoek wordt bloedonderzoek gedaan op TSH (en zo nodig vrijT4).

Een postpartum thyreoïditis geeft in het begin vaak klachten van hyperthyreoïdie (te snelle schildklier, duur 1-3 maanden), gevolgd door klachten van hypothyreoïdie (te trage schildklier duur 4-8 maanden). Daarna treedt meestal spontaan herstel op, zo'n 12-18 maanden na het begin van de symptomen. Een deel van de vrouwen houdt echter blijvend last van hypothyreoïdie. Een ander deel ontwikkelt in de jaren daarna hypothyreoïdie.

Niet alle vrouwen doorlopen alle fases, ca. 25% heeft last van beide, ca. 25% heeft alleen last van hyperthyreoïdie, ca. 50% heeft alleen last van hypothyreoïdie.

Hoe wordt het behandeld?

Behandeling van de *hyperthyreoïdie-fase* is meestal niet nodig. Ernstige klachten als hartkloppingen en trillingen kunnen worden behandeld met een bètablokker.

Behandeling tijdens de **hypothyreoïdie-fase** is afhankelijk van de klachten. Bij milde symptomen is behandeling niet altijd nodig. Bij ernstige klachten wordt gedurende 6-12 maanden een behandeling met schildklierhormoon gegeven. Daarna wordt de behandeling gestopt en na ten minste 6 weken wordt bloed afgenomen om te kijken of de schildklier hersteld is.

Tijdige controle van schildklierwaarden kan veel klachten en onbegrip voorkomen